

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 5 ພະຈິກ 2006 (11-05-2006)

ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມສັມພັນ

ຂໍ້ພຣະຄົມສຳລັບບົດຮຽນນີ້: (ເອຊາຢາ 1:2-4,10-20)

ພຣະຄົມພິແຫງຄວາມຈິງ: ຊີວິດມີຢູ່ 2 ທາງເລືອກທີ່ໄປຄົນລະທາງທີ່ມີຜົນຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດຄືໃນການມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງຊອບທັມກັບພຣະເຈົ້າແລະອີກທາງນຶ່ງຄືການຕໍ່ສູ້ໃນອຳນາດຂອງຄວາມບາບ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ແຕ່ງຂຶ້ນເພື່ອຈະໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການຢ່າງເຕັມປ່ຽນໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ໂດຍ:

- * ມີການອະທິບາຍແມ່ນຫຍັງຄືການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.
- * ການຍອມສາລະພາບທີ່ໄດ້ມີການຕໍ່ສູ້ທີ່ສະແດງອອກມາທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນເຈັບປວດໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມຊີວິດ

ເຫດ, ເຊັຍລາແລະໂຈສ ກຳລັງນຶ່ງຕື່ມກາເຟຮ່ວມກັນຢູ່ໃນຫ້ອງພັກຜ່ອນທີ່ທຳງານ. ເຫດໄດ້ເຊີນໃຫ້ເຊັຍລາແລະໂຈສໄປຢ້ຽມຢາມໂບດຂອງລາວເພາະມີລາຍການສະແດງດົນຕີຮິພີເສດ. ເຊັຍລາຕອບວ່າ " ຂ້ອຍມັກດົນຕີທີ່ດີ, ບາງທີ່ຂ້ອຍອາດຈະໄປເຖິງແມ່ນວ່າຕາມປົກກະຕິແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ໄປໂບດເລີຍ. ມີໂບດຈຳນວນຫລວງຫລາຍມີຄວາມຫວັງວ່າທ່ານຈະເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ແປກປລາດ." ໂຈສເສີມຂຶ້ນຕື່ມ, " ບາງທີ່ຂ້ອຍອາດຈະໄປບໍ່ໄດ້. ຂ້ອຍເຊົາໄປໂບດຕັ້ງແຕ່ຂ້ອຍຮຽນຈົບອອກມາພ້ອມ-ມັນມີກິດລະບຽບຫລາຍໂພດສຳລັບຂ້ອຍ. ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກປະຖິ້ມໄວ້ຂ້າງຫລັງແລ້ວ "

ທ່ານຄິດເຫັນແນວໃດໃນເລື່ອງທີ່ເຊັຍລາແລະໂຈສໄດ້ຕອບມາໃນເລື່ອງການຖືກເຊີນໄປໂບດໃນຄັ້ງນີ້? ມີເຫດຜົນແນວໃດອີກແດ່ທີ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໃຫ້ເຫດຜົນໃນການທີ່ບໍ່ໄປຮ່ວມໂບດ? ມີເຫດຜົນແນວໃດອີກແດ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໃຫ້ເຫດຜົນໃນການຫລີກເວັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງສຶກສາບົດຮຽນນີ້ທີ່ສາມາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີປະສົບການທີ່ຮ່ວມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ຄຣິສຕຽນຄວນມີກຸນແຈບາງຢ່າງທີ່ຈະນຳໄປເຖິງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງໃຈທີ່ມີການສະແດງອອກຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຈຸດສູນກາງແທ້ໃນຈຳນວນທີ່ກ່າວມານີ້ກໍແມ່ນການມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄົມພິ

1. **ການຫລົງຫາຍເປັນບັນຫາຫວັງ** (ເອຊາຢາ 1:2-4)

ເອຊາຢາໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພາກພື້ນທາງຕອນໃຕ້ຂອງອານາຈັກຢູດາ, ໃນສມັຍສັຕວັດທີ 8 ກ່ອນ ຄ.ສ. ທັງສອງອານາຈັກຄືຢູດາແລະອິສຣາແອນ, ທີ່ພາກພື້ນທາງເໜືອ, ຈະຖືກຂົ່ມຂູ່ຈາກອັສຊີເຣັຍ.

ເອຊາຢາໄດ້ແຈ້ງເຖິງພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານໃນຮູບພາບຂອງຫ້ອງພັກຜ່ອນພິພາກສາສານ. ປະຊາຊາດຂອງຢູດາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນຕໍ່ສູ້ກັບຄົນທີ່ບອກລາຍລະອຽດໃນການຕັດສິນຂອງຫົວໜ້າສານຕັດສິນນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້າງເຖິງສວັນເພື່ອການເປັນພະຍານໃນຕັດສິນຄັ້ງນີ້ (ຂໍ້ 2).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາລ້ຽງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເຫມືອນກັນກັບລູກ, ແຕ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມສັມພັນນັ້ນໄປເສັຽ. ການຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າກໍຄືກັນກັບຜູ້ທີ່ເລືອກປະຕິເສດຄອບຄົວຂອງຕົວເອງ. ແທນທີ່ຈະການເພີ່ມພູນແລະຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນການມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບພຣະເຈົ້າ, ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນກໍຈາກໄປ. ຄວາມບາບຂອງປະຊາຊົນຢູ່ດາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າໄປ, ຄືພຣະບິດາທີ່ຮັກ, ເພື່ອດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບາບຂອງເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄຳຈ້າງຄົນຜິດບາບໂດຍປຽບທຽບໃສ່ຄືສັດລ້ຽງທີ່ຮູ້ເຈົ້າຂອງມັນ (ຂໍ້ 3). ແມ້ແຕ່ໃນໜຶ່ງນັ້ນແລະຄົນລ້ຽງຈະຮູ້ຈັກກັນເປັນຢ່າງດີ. ພຣະເຈົ້າຊົງບັນທຶກ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີຄົນຂອງພຣະອົງບໍ່ຮູ້ພຣະອົງອີກເລີຍ. ໂລກຮູ້ວ່າຮວມສິ່ງທີ່ຕົບແຕ່ງຂ້າງແລະສິ່ງທີ່ໜ້າຊົມຊື່ນຍິນດີຄືຄວາມສຳພັນທີ່ພວກພວກເຂົາຫວັງໄວ້.

ເມື່ອພວກເຮົາຈະເຮັດເຕີບໂຕຂຶ້ນແລະເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຄືຜູ້ໃດແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈດີວ່າພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາແນວໃດ. ເມື່ອຄົນບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາກໍເລີ່ມປິດຈິດໃຈບໍ່ແນມເບິ່ງພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ແລະຮ້າຍໄປກວ່ານັ້ນອີກຄືເຂົາເລີ່ມຫລີກໜີຈາກພຣະເຈົ້າອອກຕື່ມ. ມີຫລາຍຄົນໃນປັດຈຸບັນນີ້ກາຍເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວແລະປະຕິເສດວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າຢ່າງໜ້າຕາເສີຍ. ແລະມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ສິນໃຈເຮື່ອງສ່ວນຕົວກ່ອນອື່ນ-ຄືບໍ່ໄດ້ບອກວ່າເຂົາປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ; ແຕ່ເຂົາໃຊ້ການດຳເນີນຊີວິດຄືກັບວ່າໃນໂລກນີ້ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ເພາະວ່າຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີສິດຄວນຈະໄດ້ຮັບການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ, ຄືພວກເຂົາມີຄວາມໝັ້ນຄົງໜຶ່ງໆໃນການແບກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາໄວ້. ແລະຄວາມຜິດຂອງເຂົາ. ໂດຍການຫັນຫລັງໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 4), ເຂົາຈະບໍ່ມີຊີວິດທີ່ມີຄວາມໝາຍອັນໃດທີ່ ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕຽມໄວ້ໃຫ້. ເຖິງຢ່າງໃດເຂົາກໍຍັງມີສິດອັນຊອບໝັ້ນກັບພຣະເຈົ້າຢູ່, ແຕ່ເຂົາຈະມີປະສົບການກັບການຕໍ່ສູ້ຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງເຂົາເອງ.

ໃນຂໍ້ 4 ເອຊາຢາໄດ້ໃຊ້ຄຳຫົວຂໍ້ທີ່ເພີ່ມມັກທີ່ສຸດເພື່ອພຣະເຈົ້າຄື: **ອົງບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງອິສຣາແອນ**. ໃນຫລາຍປະໂຫຍກທີ່ມີຄຳນີ້ບັນທຶກໄວ້ຫລາຍກວ່າ 20 ເທື່ອ ແລະໃນພຣະທັມເອຊາຢາແລະມີຫລາຍກວ່າ 10 ເທື່ອໃນພຣະຄົມພິເດີມທັງໝົດ. ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແລະເປັນຈຸດເດັ່ນທີ່ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນອົງອັນມະຕະບໍ່ມີຕ່າງພ້ອຍ. ພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮູ້ສຸດ

2. ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້ານະມັສການຈິ່ງເປັນບັນຫາ (ເອຊາຢາ 1:10-15)

ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມສັມພັນທີ່ມີກັບພຣະອົງໄປ, ແຕ່ຍັງໄປຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະຢູ່. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍຕໍ່ການກະທຳໃນການນະມັສການທີ່ໄຮ້ຄວາມໝາຍຂອງພວກເຂົາ, ຄືງານລ້ຽງເຫລົ່ານັ້ນເພາະເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ. ຄວາມມຸ້ງໝາຍອັນໃຫຍ່ໃນການນະມັສການຂອງພວກເຂົາຄືການຫລີກໜີຈາກພຣະເຈົ້າ. ເພາະຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງການນະມັສການກໍເພື່ອການສາລະພາບບາບ. ແນ່ນອນທີ່ສຸດ, ເອຊາຢາໄດ້ສາລະພາບຄວາມບາບຂອງເພິ່ນໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານ (6: 3-5).

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົນທຽບຄວາມບາບຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃສ່ **ຜູ້ປົກຄອງເມືອງໂຊດົມ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງເມືອງໂກໂມຣາ** (1:10). ແລະເມືອງບາບທັງສອງນີ້ກໍໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດໄປແລ້ວ. ຊົນຊາດຢູ່ດາຈະໄດ້ປະເຊີນກັບເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມີພຽງພວກເຂົາຫາກກັບໃຈໃຫມ່ເສັຽກ່ອນ. ເອຊາຢາໄດ້ໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ດາແລ້ວວ່າພວກເຂົາຈະປະສົບກັບການພິພາກສາຄືເມືອງໂຊດົມແລະໂກໂມຣາເຫມືອນກັນ, ຄືເຫດການທີ່ບໍ່ຄາດຜັນຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ. ຍົກເວັ້ນຜູ້ທີ່ຍັງຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ (ຂໍ້ 9) ຄື ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕົກສະຫ້າມໃຈຄືຄິດໄປເຖິງເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບສອງເມືອງນັ້ນແລະກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ເຫັນເປັນຕົວຢ່າງ, ແລະຊື່ທີ່ເອີ້ນຄື " ເມືອງບາບ " (ປຖມກ. 18: 20). ເຖິງປານນັ້ນປະຊາຊົນຢູ່ດາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ, ຍ້ອນຜູ້ນຸ່ງການຊົ່ວຮ້າຍໃນການເຮັດບາບຂອງພວກເຂົາຈະນຳພວກເຂົາໄປສູ່ການພິພາກສາຖ້າພວກເຂົາຫາກບໍ່ກັບໃຈໃຫມ່ແລະຍອມສາລະພາບບາບເສັຽ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາບຕົວຢ່າງຂອງການລົງໂທດ ແລະຄວາມທຸກທໍຣະນານທີ່ຈະໄດ້ຮັບຍ້ອນການຖວາຍທີ່ຜິດຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຢາກໄດ້ສິ່ງທີ່ເຂົາເອົານາເຜົາບູຊາ. ຊົນຊາດອິສຣາ

ເອນຄວນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການມີຄວາມສັນພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍມີການສະມັສການຢ່າງສຸກສຸກທີ່ສາທາ
ຣະນະ. ແນ່ນອນ, ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ບໍ່ຍອມໃຫ້ການນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະນັ້ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳຮົງຊີວິດ
ຂອງເຂົາໃນແຕ່ລະວັນ. **ພວກເຂົາຖວາຍສັດເປັນປົກກະຕິ**, ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະທັຍ (ອຸຊຢ. 1: 11). ພວກເຂົາມີ
ງານສລອງວັນບໍ່ສຸດແລະວັນຊະບາໂຕ (ຂໍ້ 13 -14), ແຕ່ພຣະເຈົ້າຫັນໜີຈາກການຊຸມນຸມທາງສາສນາຂອງເຂົາ.
ພຣະອົງຊົງເປື້ອໜ້າຍໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຮັດນັ້ນເພາະມັນບໍ່ແມ່ນເຮັດຈາກຄວາມຈິງແທ້, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການນະມັສ
ການທີ່ຍ້ອງຍໍພຣະກຽດຫລາຍກວ່າ.

ກໍຄືກັນກັບປະຊາຊົນອິສຣາແອນໃນສໝັຍນັ້ນ, ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດໃນການປຽບທຽບໃນຊີວິດຂອງພວກ
ເຮົາ. ຄືການນະມັສການໃນວັນອາທິດແລະໃນສະຖານທີ່ທຳງານການສະແດງອອກຂອງພວກເຮົາແມ່ນກົງກັນຂ້າມ
ກັນ. ເຖິງແມ້ວ່າ, ບາງເວລາພວກເຮົາຈະມີການຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ຊຸມນຸມໃນທີ່ສາທາຣະນະໃນທີ່ໃດນຶ່ງພິເສດ, ມີ
ຫລາຍຄັ້ງທີ່ເຮົາເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພາະວ່າບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການສະແດງອອກທີ່
ແຕກຕ່າງກັນໃນທີ່ທຳງານ, ການອະທິຖານ ຫລື ຄວາມສັນພັນໃນຄອບຄົວດ້ວຍ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຫລົງເບິ່ງຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ຈຶ່ງເບິ່ງໃນຂໍ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຂໍ້ທີ 15 ພຣະເຈົ້າຈະ
ບໍ່ຫລຽວເບິ່ງແລະບໍ່ຟັງການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ. ກນແຈໂຂຄວາມຫມາຍແມ່ນຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ- **"ມີຂອງເຈົ້າ
ເປີະເປື້ອນດ້ວຍເລືອດ"** ຄຳແນະນຳແມ່ນຜູ້ທີ່ອະທິຖານນັ້ນຄືການນະມັສການທີ່ສະແດງອອກບໍ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍ
ພຣະເຈົ້າ. ບາງທີອາດມີບາງຄົນໄດ້ມີການອະທິຖານໃນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍແລະຫວັງວ່າພຣະອົງຈະຮັບຟັງເຂົາເພາະເຂົາໄດ້
ອະທິຖານແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອອກມາຈາກຈິດໃຈ. ໃນທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາອາດຈະພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງເຮັດຕາມ
ແບບຢ່າງໂດຍຄິດວ່າມີພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນແລ້ວ, ແຕ່ພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ເຖິງທາດອັນແທ້ຈິງທີ່ຢູ່ເບື້ອງ
ຫລັງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ

3. ການດຳເນີນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນບັນຫາຢ່າງໃດ (ເອຊາຢາ 1:16-20)

ເຖິງແມ່ນວ່າປະຊາຊົນຢູດາຈະໄປຮ່ວມນະມັສການໃນທີ່ສາທາຣະນະກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ເຖິງຂອງຖວາຍທີ່
"ໂຮ່ປໂຍດ" ຂອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ 13). ຖ້າວ່າຍັງຄົງດຳເນີນເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າຢູ່, ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ພົບກັບການ
ພິພາກສາລົງໂທດ. ຖ້າຫາກເຮົາເຮັດດ້ວຍການຍົກຍໍໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບການອວຍພອນຈາກ
ພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຫວັງນຳປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ? ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນພຣະຄົມພິເດີມມາແລ້ວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
ສຳແດງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໄດ້ຮູ້. ຕົວຢ່າງ, ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຢາ
ເກງ, ຍ່າງຄຽງຂ້າງ, ຮັກ ແລະ ນະມັສການພຣະອົງ (ອພຍ. 10:12). ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມີກາໄດ້ປະກາດແຈ້ງໃຫ້
ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາ " ໃຫ້ກະທຳການຍຸຕິທັມ, ສະແດງຄວາມຮັກອັນຫມັ້ນຄົງ, ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງ
ອອນໝອມ" (ມີກາ.6:8).

ເອຊາຢາໄດ້ປະກາດເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຫວັງໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.
ໃນຂໍ້16, ເຖິງຢ່າງໃດ, ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງຄົນອ່ານບາງຈຳພວກ, ຊຶ່ງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ
ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຕົວເອງສະອາດໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົວເອງໃຫ້ລອດພົ້ນໄດ້, ແລະບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແກ້ໄຂບັນ
ຫາຂອງຄວາມຜິດບາບຕາມຄວາມສລາດຂອງນະນຸດໄດ້. ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ມີອິດອຳນາດລົບລ້າງຄວາມຜິດ
ບາບພວກເຮົາໄດ້. ໃນຂໍ້ 18 ກໍຄືກັນໄດ້ມີຄຳແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທີ່ຈະສແດງຫາ
ພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອພວກເຮົາຫາກເອົາພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເຝິ່ງແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍຈະເຂົ້າໃຈເຖິງການຊົ່ງຊາໃນຄວາມລັ້ນເຫລວຂອງ
ເຮົາໂດຍເອົາຜົນຖານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເຄື່ອງວັດແທກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍທັງສອງຢ່າງລະອຽດຄືການສະແດງ
ອອກໃນທາງລົບທີ່ເຮົາຄວນຈະຫລີກວິ້ນແລະຄວນຈະຮັບເອົາໃນທາງບວກ (ຂໍ້ 16-17). ສິ່ງທີ່ແລກ, ພວກເຮົາຈະ

ຕ້ອງຢຸດກະທຳການຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ນີ້ເລີຍ ເອຊາຢາບໍ່ໄດ້ລາຍງານລາຍລະອຽດຫລືຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຊັ່ນຄວາມບາບໃນການຜິດປະເພນີ. ທີ່ສອງ, ພວກເຮົາສົນຄວນຈະຝຶກແອບກະທຳຄວາມດີ. ເພື່ອຄວາມແນ່ນອນໃຈ, ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດແນວໃດກັບຄືນອື່ນໆ. ແລະທີ່ສຳຄັນທີ່ເດັ່ນຊັດກໍຄືຄຳຕັດສິ່ງທີ່ເປັນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່ (ອາໂມດ 5:24). ພວກເຮົາຄວນຊ່ອຍເຫລືອເດັກກຳພ້າແລະຍິງຫມ້າຍ. ທັງສອງກຸ່ມນີ້ແມ່ນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄົມພິເດີມເພື່ອເປັນການເຕືອນໃຈຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

(ຢາໂກໂບ 1:27)

ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບພຣະອົງໃນເຮືອງແຜນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳໜົດໄວ້ແລ້ວ. ຖ້າຫາກເຂົາຍອມສາຣະພາບບາບ, ແລ້ວຊີວິດຂອງເຂົາກໍຈະມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ (ອຊຍ. 1: 18). ພຣະເຈົ້າປຽບທຽບປະສົບການຂອງພວກເຮົາໃນການກັບຄືນດີກັບພຣະອົງເພື່ອທີ່ຈະມີການປ່ຽນສີ. ການທີ່ມີຄວາມສຳພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າຫມາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ແບກຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາອີກຕໍ່ໄປ, ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະມີການປ່ຽນແປງໂດຍການລົບລ້າງດ້ວຍການໃຫ້ອະພິຈາກພຣະອົງ. ຄົນຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານອະພິຍາຍໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ກັບໃຈໃໝ່ ໂດຍຜ່ານທາງຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ (ໂຣມ. 5:8).

ຖ້າພວກເຮົາຫາກຍອມກັບໃຈໃໝ່, ພຣະເຈົ້າກໍຈະອວຍພອນແກ່ພວກເຮົາ (ອຊຍ. 1: 19). ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງມີຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນທີ່ມີຄວາມທຸກທໍຣະມານ, ມີບັນຫາທີ່ຫນັກຫນາສາຫັດ, ຕົວການເຈັບປ່ວຍ ແລະ ການຄອງຊີບທີ່ຜິດເຄື່ອງ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງອວຍພອນໃນຫລາຍທາງຄືເຮົາຍັງຍຶດຫມັ້ນໃນຄວາມສຳພັນທີ່ຈະເຮັນຂຶ້ນກັບພຣະອົງ.

ຖ້າວ່າ, ເຖິງຢ່າງໃດ, ຄົນບາບທັງຫລາຍຍັງປະຕິເສດທີ່ຈະກັບໃຈໃໝ່, ພວກເຮົາກໍຈະພົບກັບການພິພາກສາ. ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ດາຈະລອດຊີວິດຄືອັດຊີເຣັຍຕີໄດ້ໄຊຊະນະທາງພາກເໜືອຂອງອານາຈັກ, ຢູ່ດາກໍຍັງໄດ້ຕົກຢູ່ໃນມືຂອງພວກບາບີໂລນ. ໃນທີ່ສຸດຂອງພວກຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າກໍຈະພົບກັບການລົງໂທດ. ພວກເຮົາອາດຈະຮູ້ຄົນບາງຄົນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້ທີ່ເນີນເສີຍຫລືກໜີເສັຽຈາກພຣະເຈົ້າຫລືຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ພວກເຮົາກໍຈະພົບກັບການພິພາກສາທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາໃດນຶ່ງໃນຊີວິດນີ້ຫລືໃນວັນສຸດທ້າຍໃນທີ່ສຸດ.

ບົດຮຽນຊີວິດ

ເຮົາສາມາດພັດທະນາຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ຫລືບໍ່ກໍເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະເລືອກເອົາອັນໃດອັນນຶ່ງໃນສອງຢ່າງນີ້ ເຮົາຈະໄດ້ "ຮັບຜົນທີ່ຕາມມາ" ອັນຕລອດໄປເປັນນິດ.

- ການເປັນກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈະຖືກຕັດຂາດຈາກຄວາມສັມພັນອັນແຫນ້ນໜຽວກັບພຣະອົງ ແລະຜູ້ເປັນໄພພິນຂອງພຣະອົງນຳ.
- ການນະມັສການຂອງເຮົາຄວນຈະລວມທັງການກັບໃຈແລະສາຣະພາບບາບຢ່າງແທ້ຈິງນຳ.
- ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນບໍ່ຮື້ສຸດແລະຮຽນຮູ້ທີ່ຈະກະທຳຄວາມດີ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org (ແປໂດຍ A.P.)